

Ajánló

A szakma változatossága

Nehéz lenne azt állítani, hogy a TMT jelen számának közleményei valamiféle tartalmi vezérfonalra lennének fűzhetők: az egyik egy nagy mű, az információtudomány történeti-elméleti alapozását megcélzó sorozat része, a másik egy teljesen gyakorlati, információtechnológiai feladat megoldásairól számol be, a harmadik pedig egy év hazai CD-ROM-termését tekinti át. Egyetlen közös vonásuk, hogy mindhárom írás az információtudomány egy-egy aktuális elméleti vagy gyakorlati kérdésével foglalkozik. Önmagukban megálló tárgyat dolgoznak fel, de ezek jelentőségét éppen az nyomatékosítja, hogy alapot és koordináta-rendszert az információtudomány nyújt számukra. Ebben a szélesebb összefüggésben nyeri el valós értelmét a szerzők mondanivalója, s ez érzékelteti velünk, hogy milyen tematikai gazdagsága van ennek a szakmának, melyet a lap szolgálni kíván.

Pedig ez a három cikk csak szerény mintavétel azokból az elméleti és gyakorlati témákból, amelyekkel a ma könyvtárosának, információs szakemberének szembe kell néznie. A ma legjobb képzése is csak kicővekelheti a látóhatárt a leendő szakember számára, közvetítheti a szakmai értékrendet, felvázolhatja az alapvető folyamatokat és eljárásokat, s igyekszik kifejleszteni a megőrző-megújító attitűdöt a jelöltekben. A specializálódás a szakma gazdagsága következtében elengedhetetlenné vált. Minden haszna és értéke mellett persze veszélyeket is rejt magában ezt a folyamat. Gondoljunk csak a szakbarbárokra, akik azt hiszik, hogy a csőlátásukban felmerülő probléma megoldása megoldást jelent az egész nehézségeire is, de gondoljunk a generalistákra is, akik felületességükben nem veszik észre a megoldatlan szakkérdések az egészet fenyegető voltát.

E kettős veszély elhárítását tekinthetjük a TMT egyik küldetésének. Teret ad az egy-egy szakkérdést feldolgozó írásoknak, s kommunikációs fóruma kíván lenni a kérdés specialistáinak, ugyanakkor azonban beilleszti a teljes szakmai tájképbe a részproblémákat, s ezzel megadja a tájékozódás lehetőségét azoknak is, akiket csak határterületként vagy a szakmai összefüggésrendszer egészében érintenek az éppen feldolgozott kérdések.

A most közölt három cikk önmagáért beszél. **Horváth Péter** eddigi fejtegetései az információtudomány történeti háttéréről logikusan vezettek el az agy kutatáshoz és a mesterséges intelligenciához, **Soós Péter** reális lehetőségként tárja elénk az egyházi gyűjtemények hallatlan gazdagságában való dúskálás technológiai feltételeit, **Árkos Iván** pedig a gyűjteményépítésben már régen polgárjogot nyert CD-ROM-ok 2000. évi termésének hazai szektoráról számol be. Három terület specialistái kapnak most csemegét, de érdemes másoknak is megköstolniuk.

Papp István